

12ο συνέδριο ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών:

(ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΩΝΤΑΣ ΤΗ ΝΕΑ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΕΒ)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΣΣΑΛΗΣ

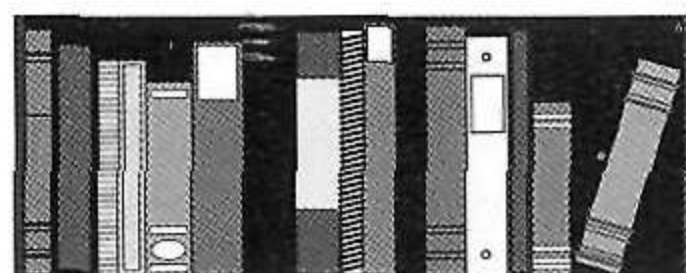
ΜΑΓΔΑ ΤΣΟΥΜΗ

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗ
ΔΥΣΑΡΕΣΚΕΙΑ

Βασική αποστολή της παρουσίας της ΕΕΒ σε κάθε βιβλιοθηκονομικό συνέδριο είναι να φέρει σε επαφή τα μέλη του Δ.Σ. με όλους τους συναδέλφους. Στόχος η από κοινού αντιμετώπιση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο κλάδος και η δημιουργία σχέσεων αμοιβαίας εμπιστοσύνης και κατανόησης με τα μέλη.

Σκοπός μας είναι να προσδώσουμε στα μέλη της ΕΕΒ κάτι περισσότερο από την αίσθηση του ανήκειν σε ένα σύλλογο. Δυστυχώς η αλήθεια είναι ότι τα τελευταία χρόνια αρκετά μέλη απλώς γράφτηκαν στην ΕΕΒ και είχαν τυπική παρουσία.

Θεωρούμε ότι μετά τις ανακατατάξεις των τελευταίων χρόνων στον κλάδο, την ολοένα αυξανόμενη ανεργία, την πτώση της ποιότητας εκπαίδευσης στις σχολές των ΤΕΙ και ΑΕΙ, ο ρόλος της ΕΕΒ οφείλει να είναι κυρίως επιστημονικός. Να βοηθήσει τα μέλη της μέσω σεμιναρίων και ημερίδων να επιμορφωθούν και να μη μένουν στάσιμοι. Αυτό βέβαια είναι και ατομική ευθύνη του καθενός πόσο προοδεύει στην ζωή, αλλά η ΕΕΒ στο μέτρο που μπορεί και με τις δυνάμεις που έχει θα αναλάβει την δική της ευθύνη.

Στο 12ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών απεδείχθη για πολλοστή φορά η έλλειψη επικοινωνίας και συνεργασίας μεταξύ της Ένωσης και των μελών της. Σύμφωνα με τους διοργανωτές περίπου 300 άτομα παρακολούθησαν τις εργασίες του συνεδρίου. Η Ένωση κατάφερε να προσελκύσει 57 συνέδρους εκ των οποίων οι περισσότεροι ήταν φοιτητές. Αναντίρρητα, η παρουσία των φοιτητών καθώς και το ενδιαφέρον που επέδειξαν αποτελεί ένα αισιόδοξο μήνυμα για τη μελλοντική πορεία της Ένωσης, αλλά και πάλι η αδιαφορία και σε αρκετές περιπτώσεις η δυσαρέσκεια που εξέφρασαν οι συνάδελφοι ήταν ιδιαίτερα εμφανής.

Αδιαμφισβήτητα, όταν μία τέτοιου είδους σχέση φτάνει σ' αυτό το σημείο, συνήθως το βάρος και οι ευθύνες αποδίδονται και στα δύο μέρη. Από τη μία πλευρά έχουμε την Ένωση η οποία δεν ενδιαφέρθηκε ουσιαστικά για τα προβλήματα που αντιμετώπιζαν τα μέλη της. Μία Ένωση η οποία «διακρίθηκε» για την απουσία σχεδιασμού και πολιτικής αλλά κυρίως για την έλλειψη επικοινωνίας με το σύνολο των βιβλιοθηκονόμων της χώρας. Αν στα παραπάνω συμπεριλάβουμε τη γκρίνια, τη μιζέρια και την

κακεντρέχεια που επικρατούν στην επιστημονική μας κοινότητα τότε εύκολα κατανοούμε γιατί οδηγηθήκαμε σ' αυτήν την τελματώδη κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει τόσο η Ένωση όσο και τα μέλη της.

Από την άλλη πλευρά, παρατηρείται μια παρατεταμένη αδιαφορία των βιβλιοθηκονόμων απέναντι στις προκλήσεις και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει τα τελευταία χρόνια ο κλάδος μας. Και εδώ τίθεται το εξής ερώτημα: Τελικά στην Ένωση γράφονται ως μέλη μόνο οι άνεργοι; Είναι πρωτόκουστο το γεγονός ότι από τη στιγμή που το μέλος προσληφθεί σε κάποια βιβλιοθήκη, αυτομάτως χάνει το ενδιαφέρον του για τα θέματα που μέχρι πρότινος τον απασχολούσαν έντονα.

Μια εξίσου αρνητική διαπίστωση είναι η απαίτηση των μελών να γίνονται όλα από ένα Διοικητικό Συμβούλιο εννέα ατόμων. Η απορία που προκύπτει από τα

προαναφερθέντα είναι το πώς είναι δυνατόν εννέα πρόσωπα να διοργανώνουν και να πραγματοποιούν εκδηλώσεις, σεμινάρια επιμόρφωσης ή να προσπαθούν να βρουν λύσεις στα πολλά και σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοι στις βιβλιοθήκες που εργάζονται. Αυτό που πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλοι μας είναι ότι ενεργό μέλος δεν είναι μόνο αυτό που πληρώνει κάθε χρόνο τη συνδρομή του και λαμβάνει το περιοδικό. Δεν τελειώνει εκεί η αποστολή και ο ρόλος του. Πρέπει να παρευρίσκεται στις γενικές συνελεύσεις, να καταθέτει προτάσεις, να συμμετέχει στις διάφορες επιτροπές κλπ.

Διαπιστώνουμε λοιπόν ως απόρροια των παραπάνω την παντελή έλλειψη επικοινωνίας, κατά συνέπεια και συνεργασίας, μεταξύ της Ένωσης και των βιβλιοθηκονόμων της χώρας. Γι' αυτή τη δυσμενή κατάσταση που έχει δημιουργηθεί υπεύθυνοι θεωρούμαστε όλοι μας. Αν δεν υπάρξει σύντομα μια ανατρεπτική αλλαγή, θεωρούμε ότι δεν υπάρχει λόγος να υφίσταται η Ένωση απλά και μόνο για να υπάρχει. Πρέπει η Ένωση να αποτελέσει ένα σοβαρό επιστημονικό σωματείο για τους έλληνες βιβλιοθηκονόμους. Και για να γίνει αυτό απαιτείται η αρωγή όλων μας πέρα των διχονοιών, των παρεξηγήσεων και των προσωπικών φιλοδοξιών. Είναι ένα στοίχημα που μπορούμε να το κερδίσουμε διότι εξαρτάται αποκλειστικά από εμάς.

ΤΟ ΠΕΤ Β. ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Το καταστατικό της ΕΕΒ προβλέπει την ύπαρξη Περιφερειακών Τμημάτων η λειτουργία των οποίων έχει ατονήσει. Ακόμη και το άλλοτε δραστήριο ΠΕΤ Β. Ελλάδος είναι ανενεργό εδώ και αρκετά χρόνια. Οι λόγοι είναι κυρίως δύο: Η μη συσπείρωση

των μελών (χαρακτηριστικό του κλάδου σε πανελλήνια κλίμακα) και η ανυποληψία μερικών ανθρώπων που διαχειρίστηκαν τις τύχες του. Δεν σκοπεύουμε να εξετάσουμε το πώς και το γιατί φτάσαμε στη σημερινή κατάσταση και τη διάλυση του ΠΕΤ, αλλά μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι κόπηκε ο «δεσμός» της ΕΕΒ με ένα ζωτικό κομμάτι της: τους συναδέλφους της Β. Ελλάδας.

Είναι ευθύνη μας να βοηθήσουμε ώστε να βρεθούν νέοι, κυρίως, άνθρωποι με όρεξη για δουλειά, ομαδικότητα και κυρίως την προσήλωση στην εξυπηρέτηση του συλλογικού συμφέροντος σε αντίθεση με τις πρακτικές του παρελθόντος.

Η παρουσία της ΕΕΒ σε οποιοδήποτε κομμάτι της Ελλάδος και όπου και αν είναι δεν θα καλύπτει μόνο μια «συμβατική» της υποχρέωση απέναντι στα μέλη της αλλά θα αποτελεί την κύρια αποστολή της. Να καθιερωθεί ως ένα σοβαρό επιστημονικό

σωματείο ξεφεύγοντας από την παγίδα του συνδικαλισμού που την είχε καταδικάσει στην ανυπαρξία.

Η επιτυχία όμως του στόχου της αποκέντρωσης των δραστηριοτήτων του συλλόγου μας, θα εξαρτηθεί σε μέγιστο βαθμό από την ανταπόκριση, το ενδιαφέρον και τη συμμετοχή των μελών στις εκδηλώσεις που θα πραγματοποιηθούν. Άλλωστε όλες οι προσπάθειες κρίνονται εκ του αποτελέσματος.

Ο Παναγιώτης Πασσαλής είναι βιβλιοθηκονόμος, απόφοιτος της σχολής Μάρκετινγκ του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών και Ταμίας του Δ.Σ. της ΕΕΒ.

Η Μάγδα Τσουμή είναι βιβλιοθηκονόμος, υπεύθυνη της Βιβλιολογικής Βιβλιοθήκης του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου και έχει τη γραμματειακή υποστήριξη της ΕΕΒ.